

discernis hominē ad dō. di tunc atq
 hominis discernere sermonē. Et cū
 dñm atque hominē in tempore con
 fiteris. di atq hominis in tempore dic
 ta diuidat. Cū uero ex homine
 & dō rursū totius hominis. totius
 tā di tē pas intelligis. si quod illud
 ad demonstrationē tēporis die
 tū ē. tēpori coaptato que dicitur.
 ¶ tēcū aliud sit ante hominē dī ali
 ud sit homo & dī aliud sit p ho
 minē & dī totus homo & totus dī.
 Non confundas temporib; & gene
 rib; dispensationis sacramentū.
 Cū p qualitate generū a natura
 rerū. aliū ei in sacramento hominis
 necesse ē sermonē fuis sē n̄ nature.
 raliū adhuc mortituro aliū & iā
 & eterno. Nū igitur causa hęc
 omnia iūc xp̄s gerens & corporis
 nr̄i homo natus. secundū ē sūa
 dinē nature nr̄e locatus ē. n̄ ta
 men om̄itens nature sue ē quod
 dī ē. Nā & si in partu & passi
 one & in morte nature nr̄e sēp
 egerit. restā om̄s uirtutes na
 ture sue gessit. Videt ne ita dñm

& hominē p̄dicari. ut mors homi
 do uero carnis excitatio deputetur.
 Non tam ut alius sit q̄ mortuus ē.
 & alius p̄ que mortuus resurgit.
 ¶ poluata enī carne xp̄s mortuus.
 & rursū xp̄m a mortuus excitans.
 Idē xp̄s carne se expoliāns. Natu
 turā dī in uirtute resurrectionis
 intellegē dispensationē hominis in
 morte agnoscit. Et cū sint utraq;
 suis gesta. naturis. unū tam xp̄m
 iūm. eū memento ēē qui utraq;
 ¶ hec igitur demonstranda a me pau
 cis fuerunt. ut utriusq; nature
 forma tractari in dño ih̄u xp̄o
 memnerim. quia qui manens in for
 ma dī forma seruis suscepit. ipse di
 uinitate nequaquā amisit. Ceterū
 fr̄s hortamur uos. ut moneatis eos con
 uerti ad dñm. Unde scriptū ē. fili
 n̄ tardes conuerti ad dñm. & ne ch̄
 seras de die in die. Subito enī uenē
 ira illius. & in tempore uindictę dis
 pdet. Noli anxius ēē in diuitis
 inuisis. nihil pderant tibi in die
 obductionis & uindictę. Non uen
 tiles te in om̄nē uentū & neas in